

בעניין:

1. ג'וואד סיאם
2. סלים סיאם
3. מוסה חליל עבאסי
4. אחמד לוטפי סיאם
5. מוסטפא סיאם
6. סאלח חסן דיאב
7. מאזן עודה
8. נדאל אבו דיאב
9. אברהים שח'שיר
10. האגודה לזכויות האזרח בישראל
כולם ע"י ב"כ עוה"ד קרן צפריר או דן יקיר
ואח' מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת"ד 34510, ירושלים 91000 טל': 02-6521218
פקס': 02-6521219

העותרים

- נ ג ד -

1. ממשלת ישראל
2. שר הבינוי והשיכון, מר אריאל אטיאס
3. השר לביטחון פנים, מר יצחק אהרונוביץ
4. משטרת ישראל
כולם ע"י ב"כ עו"ד אורי קידר ואח'
מפרקליטות המדינה, רח' צלאח א-דין 29,
ירושלים טל': 02-6466590, 02-6466701
פקס': 02-6467011
5. הרב יצחק כהן, נושא ת"ז מספר 055859920
6. רות סער, נושאת ת"ז מספר 066676818
7. ד"ר יונתן אדלר, נושא ת"ז מספר 317740009
8. ד"ר דוד שטריך, נושא ת"ז מספר 055676522
9. אפרת סקעת, נושאת ת"ז מספר 022776231
10. בועז תנעמי, נושא ת"ז מספר 043165182
11. ברוריה קפרובסקי, נושאת ת"ז מספר 040701732
כולם ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון או אלעזר
נחלון או דרור וגשל ואח' מאגמון ושות'
משרד עורכי דין, הגן הטכנולוגי, בנין 1,
כניסה ג', דרך אגודת ספורט הפועל 1,
מלחה, ירושלים טל': 02-5607607; פקס':
02-5639948

המשיבים

תשובה לעתירה מטעם משיבים 5-11

אגמון ושות' רוזנברג הכהן ושות'
משרד עורכי דין

בעניין:

1. ג'ואד סיאם
  2. סלים סיאם
  3. מוסה חליל עבאסי
  4. אחמד לוטפי סיאם
  5. מוסטפא סיאם
  6. סאלח חסן דיאב
  7. מאזן עודה
  8. נדאל אבו דיאב
  9. אברהים שח'שיר
  10. האגודה לזכויות האזרח בישראל
- כולם ע"י ב"כ עוה"ד קרן צפרייר או דן יקיר
 ואח' מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
 ת"ד 34510, ירושלים 91000 טל': 02-6521218
 פקס': 02-6521219

העותרים

- נ ג ד -

1. ממשלת ישראל
  2. שר הבינוי והשיכון, מר אריאל אטיאס
  3. השר לביטחון פנים, מר יצחק אהרונוביץ
  4. משטרת ישראל
- כולם ע"י ב"כ עו"ד אורי קידר ואח'
 מפרקליטות המדינה, רח' צלאח א-דין 29,
 ירושלים טל': 02-6466590, 02-6466701
 פקס': 02-6467011
5. הרב יצחק כהן, נושא ת"ז מספר 055859920
  6. רות סער, נושאת ת"ז מספר 066676818
  7. ד"ר יונתן אדלר, נושא ת"ז מספר 317740009
  8. ד"ר דוד שטריך, נושא ת"ז מספר 055676522
  9. אפרת סקעת, נושאת ת"ז מספר 022776231
  10. בועז תנעמי, נושא ת"ז מספר 043165182
  11. ברוריה קפרובסקי, נושאת ת"ז מספר 040701732
- כולם ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון או אלעזר
 נחלון או דרור וגשל ואח' מאגמון ושות'
 משרד עורכי דין, הגן הטכנולוגי, בנין 1,
 כניסה ג', דרך אגודת ספורט הפועל 1,
 מלחה, ירושלים טל': 02-5607607; פקס':
 02-5639948.

המשיבים

תשובה לעתירה מטעם משיבים 5-11

תשובה לעתירה מטעם משיבים 11-5

בהתאם לצו על-תנאי שניתן על ידי בית המשפט הנכבד ביום 12.12.12, מתכבדים משיבים 11-5 (להלן: **המשיבים**) להגיש את תשובתם לעתירה.

1. כללי

1. במסגרת הצו על-תנאי שניתן על-ידי בית המשפט הנכבד, נתבקשו המשיבים ליתן את התייחסותם לשני עניינים נקודתיים (מתוך שלל הטענות שהועלו בעתירה):

האחד, "מדוע לא תבוטל החלטת הממשלה מספר 1073 מיום 21.01.2007, כך שהסמכויות לאבטחת המתחמים היהודיים במזרח ירושלים יועברו משרד הבינוי והשיכון למשרד לביטחון פנים";

והשני, "מדוע המשרד הממשלתי האחראי לא ישקול שוב את הגדרת סמכויותיהם של המאבטחים".

2. לשני עניינים נקודתיים אלה, ואליהם בלבד, יתייחסו המשיבים בתשובתם להלן.

3. מכל מקום, ולשם הזהירות, יבקשו המשיבים לחזור על כל האמור בתגובתם המקדמית - בכלל, ובפרט בכל הנוגע לשני העניינים נשוא תשובה זו - ויראו אותו כאילו נכתב גם בתשובה שכאן.

2. זהות המשרד האחראי על פעילות האבטחה של המתחמים היהודיים במזרח ירושלים

4. ביחס לעניין זה, נבקש תחילה להזכיר מספר עובדות:

5. ראשית, משרד הבינוי והשיכון (להלן: משרד השיכון) נושא באחריות הישירה לפעילות האבטחה מזה עשרות שנים (ואגב - העותרים לא הלינו על כך עד סמוך לפני הגשת העתירה שכאן).

6. שנית, הטלת אחריות זו על משרד השיכון אושרה זה מכבר על ידי הממשלה פעם נוספת, בשנת 2007, לאחר תהליך בחינה ובדיקה וחרף עמדות אחרות שהובעו (ואגב - גם אז לא הלינו על כך העותרים, והעתירה בעניין הוגשה בחלוף כמעט חמש שנים!).

7. ושלישית, זהותו של המשרד האחראי לפעילות האבטחה – יהא זה משרד השיכון או המשרד לביטחון פנים – אינה צפויה להשפיע על אופייה של פעילות זו: בשני המקרים, סביר להניח כי הפעילות תבוצע תחת פיקוחו של גורם מקצועי ייחודי בתוך המשרד (כפי שקורה כיום); בשני המקרים, מי שיבצעו את האבטחה בפועל הם אותם מאבטחים שיוסמכו מכוח חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור התשס"ה-2005 (להלן: חוק שמירה על ביטחון הציבור); ובשני המקרים, משטרת ישראל היא זו שתפקח על המאבטחים ותנחה אותם מבחינה מקצועית.
8. הלוא גם כיום, בעת שהאחריות על האבטחה מופקדת בידי משרד השיכון, משטרת ישראל היא הקובעת את "תפיסת האבטחה והמיגון"; "נהלים ופקודות"; "עקרונות תפיסת הפעולה הביטחונית"; "איום הייחוס"; וכן "קריטריונים לגיוס כ"א, הכשרתו ושמירה על כשירותו". המשטרה היא גם האחראית על "בדיקה ואישור של אמצעים טכנולוגיים לביצוע המשימה"; ועל "פיקוח בקרה וביקורת על ביצוע המשימות". משטרת ישראל היא אף זו שקובעת את "עקרונות תפיסת הפעולה הביטחונית... שיטות פעולה ואמצעים מול סוגים של איומים"; היא האמונה על מתן "הנחיות קונקרטיות בעקבות התראה לפיגוע אפשרי" וכן על "פתרונות לבעיות חריגות ובלתי צפויות"; וכמו כן היא המופקדת על "תיאום הפעילות המבצעית השוטפת ובאירועים מיוחדים" (ראו: סעיף 11(א)-(ב) לנוהל משטרת ישראל, נספח ע/8 לעתירה).
9. משרד השיכון, לעומת זאת, נושא באחריות הישירה לאבטחת המתחמים (באמצעות חברת אבטחה אזרחית שעמה התקשר במכרז) ובתוך כך אחראי הוא על פעילות השמירה והאבטחה מבחינה מנהלית ועל יישום הנחיותיה המקצועיות של המשטרה (סעיפים 11(ג)-(ד) לנוהל; ראו גם סעיף 13 לתגובה המקדמית מטעם המדינה).
10. בנסיבות אלה, השאלה מיהו המשרד שיישא באחריות האמורה היא, אפוא, שאלה פנים-ניהולית של הממשלה, שאין, ולא אמורות להיות לה, השלכות ישירות על אופן ביצוע פעילות השמירה והאבטחה בפועל ועל הגורמים שיבצעו אותה.
11. ממילא, מצויה החלטה זו בתוך מתחם שיקול הדעת הרחב של הממשלה.
12. אכן, כבר נקבע כי מתחם שיקול הדעת של הממשלה הוא רחב ביותר, וכי נוכח היותה של הממשלה "הרשות המינהלית הבכירה במדינה", "בית המשפט יגלה זהירות יתר" מהתערבות

בהחלטותיה (בג"ץ 5853/07 אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה (פורסם בנבו, 6.12.2007)).

13. במקום אחר נאמר כי "בבחינת שיקול-דעתם של הממשלה, ראשה ושריה, על בית-המשפט להתחשב במעמדם המיוחד של אלה כמי שעומדים בנדבך העליון של הרשות המבצעת" (בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון נ' ראש הממשלה, פ"ד נז(6) 817, 840-841 (2003) וראו גם עמודים 836-837 שם).

14. כך בכלל בהחלטות ממשלה, וכך על אחת כמה וכמה בעניינים של ביטחון והגנה, כמו במקרה שכאן. כבר נקבע כי:

בית המשפט נמנע, בדרך כלל, מהתערבות במדיניות ממשלה בתחומים השונים, למעט בנסיבות חריגות ביותר...

מבין החלטות המדיניות הממשלתית המחייבות ריסון שיפוטי מיוחד בולטות אלה העוסקות בענייני בטחון, החולשות גם על קביעת מדיניות בעניינים הנוגעים למערכת ההתגוננות האזרחית של תושבים באיזורי סיכון. בסוגיות של בטחון והגנה, סמכות הממשלה רחבה עד מאד. דרכי הפעלת סמכות זו עומדות בעיקרן לפיקוח הכנסת והציבור. ממילא, התערבות שיפוטית בתחום פעילות זה הינה מצומצמת ביותר... בנושאי בטחון, המצויים בגדר סמכותה הרחבה של הממשלה בקביעת מדיניות, לא יחליף בית המשפט את שיקול דעת הממשלה בשיקול דעתו שלו, אלא במצב של אי חוקיות, או חריגה קיצונית ממתחם הסבירות.

(בג"ץ 7844/07 כהן נ' ממשלת ישראל, פיס' 21-22 (פורסם בנבו, 14.4.2008); ראו גם בג"ץ 1993/03 ה"ל, עמ' 842; בג"ץ 5167/00 וייס נ' ראש-הממשלה, פ"ד נה(2) 455, 471 (2001); בג"ץ 8666/99 תנועת נאמני הר-הבית נ' היועץ

המשפטי לממשלה, פ"ד נד(1) 199, 206-202
(2000).

15. נוכח העובדה שמשרד השיכון נושא באחריות הישירה לפעילות האבטחה מזה עשרות שנים, כאמור;

נוכח העובדה שזה מכבר אישרה הממשלה פעם נוספת את הטלת האחריות עליו, לאחר תהליך בחינה שקיימה;

ונוכח העובדה שלזהות המשרד האחראי לא צפויה להיות השפעה על אופי פעילות האבטחה –

נוכח כל אלה, סבורים המשיבים כי החלטת הממשלה מצויה בתוך מתחם הסבירות, ואין כל מקום להתערב בה (מה גם שנפל שיהוי רב בהגשת העתירה בעניינה).

16. בהקשר זה יוסיפו ויצינו המשיבים כי למיטב ידיעתם, המשרד לביטחון פנים אינו מחזיק בסמכות טבועה לענייני אבטחה ואינו מהווה מעין "רשות אבטחה לאומית", האחראית על כלל פעילויות האבטחה בישראל.

17. למיטב ידיעת המשיבים, במצב החוקי הקיים בישראל, אין כל גוף מרכזי האחראי על כלל ההיבטים של פעילות האבטחה בארץ. לפיכך, בהתאם למצב זה, משרד ממשלתי או גוף סטטוטורי הנדרש לפעילות אבטחה של מתקניו, נושא בדרך כלל בעצמו באחריות הישירה על הפעלתה, אך עושה כן תוך פיקוח והנחיה מקצועית של גורמי הביטחון הרלוונטיים (כגון משטרת ישראל או שירות הביטחון הכללי).

18. כך, למשל, משרד החינוך או הרשויות המקומיות הם אלה המתקשרים ונושאים באחריות הישירה להעסקת מאבטחי בתי ספר ומוסדות הלימוד; משרדי ממשלה אחרים נושאים באחריות הישירה לאבטחת מתקניהם; המוסד לביטוח לאומי מאבטח את סניפיו; הנהלת בתי המשפט נושאת באחריות הישירה לאבטחת בתי המשפט השונים; וכדומה – הכל בכפוף להנחיה ופיקוח מקצועיים של גורמי הביטחון הרלוונטיים.

19. ראו בהקשר זה את הוראות חוק להסדרת הבטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, והגופים השונים המנויים בתוספות לו.
20. בנסיבות אלה, אין זה "טבעי יותר" להטיל את האחריות הישירה לפעילות אבטחת המתחמים היהודיים במזרח ירושלים דווקא על המשרד לביטחון פנים, שאינו נושא באחריות כזו בהקשרים אחרים.
21. נציין כי אם מבקשים להחיל על המתחמים היהודיים במזרח ירושלים את המצב ביתר חלקי הארץ, התוצאה תהיה ביזור פעילות האבטחה שם בין גורמים שונים (שעל כולם יפקחו גורמי הביטחון הרלוונטיים). כך, למשל, משרד החינוך או הרשות המקומית יישאו באחריות הישירה להפעלת האבטחה של מוסדות החינוך המצויים באזור; משרד הדתות יאבטח את בתי הקברות שבהר הזיתים; משרד ראש הממשלה יאבטח את מנהרות הכותל; משרדי ממשלה וגופי שלטון אחרים יישאו באחריות לאבטחת מתקניהם; וכן הלאה.
22. ברי כי ביזור כזה אינו רצוי, הן מבחינה מנהלתית והן מבחינה אבטחתית, ועלותו תהווה נטל כבד ובלתי מוצדק על כתפי ממשלת ישראל והציבור כולו.
23. מעבר לכך, גם במצב זה יהיה צורך לקבוע גורם מיוחד שיהיה אחראי לאבטחת מתחמי המגורים היהודיים – אבטחה שאינה נדרשת במקומות אחרים בישראל, ומהווה *sui generis*.
24. בהינתן הצורך בקביעת הסדר מיוחד, שבמסגרתו תוטל האחריות הישירה לפעילות האבטחה על גורם ממשלתי יחיד (הכפוף להנחיה ולפיקוח מקצועיים של משטרת ישראל), הרי שאין כאמור כל עדיפות למשרד לביטחון פנים על פני גורמים אחרים, שכן ממילא משרד זה אינו פועל כ"אחראי על" בנושאי אבטחה.
25. גם מטעם זה אין, אפוא, להתערב בהחלטת ממשלת ישראל להטיל את האחריות על משרד השיכון, כפי שנעשה מזה שנים.
26. בשולי הדברים נציין כי למשיבים אין עמדה עקרונית בכל הנוגע לשאלת זהות המשרד האחראי על פעילות האבטחה – אם יהיה זה משרד השיכון, המשרד לביטחון פנים, או משרד אחר.

27. אינטרס המשיבים הוא אחד: להבטיח כי פעילות האבטחה תיעשה כנדרש ותשיג את מטרותיה, שהן הגנה על שלמות גופם ורכושם.

28. זהו הטעם לרצונם של המשיבים להימנע מכל שינוי שייצור חוסר וודאות ביחס לעתיד, ועשוי לפגוע בהם. מעבר לחשש זה, הרי ששינוי כזה, לאחר תקופה כה ארוכה שבה מבוצעת הפעילות באחריות משרד השיכון, ממילא יצריך "תקופת הסתגלות", ותקופה זו כשלעצמה עשויה לגרום להם פגיעה (ובהקשר זה יבקשו המשיבים להפנות לסעיפים 101-109 לתגובה המקדמית מטעמם, שעניינם השיהוי הכבד שנפל בהגשת העתירה, מבחינה סובייקטיבית ומבחינה אובייקטיבית גם יחד).

29. בשולי השוליים, ובזהירות הנדרשת, יוער, כי בניגוד לאינטרס הלגיטימי של המשיבים, נדמה שהאינטרס של לפחות חלק מהעותרים, המעורבים בפעילות נגד תושבים יהודים במזרח ירושלים, הוא אחד: שיבוש ההגנה על שלמות גופם ורכושם של יהודים במזרח ירושלים, ופגיעה בריבונות ישראל באזור (ולמיטב ידיעת המשיבים, רק לפני שבועות ספורים נחקר עותר 1 בחשד לשריפת דגל ישראל ברחבת שער שכם, ושחרר בערובה).

3. הגדרת סמכויותיהם של המאבטחים

30. העניין השני אליו נדרשו המשיבים להתייחס מכוח הצו על תנאי הוא, כאמור, שקילה מחודשת של הגדרת סמכויותיהם של המאבטחים.

31. יובהר מעתה כי המשיבים אינם מתנגדים כלל לשקילה מחודשת כזו, בייחוד נוכח הידרדרות המצב הביטחוני באזור.

32. בהקשר זה יפנו המשיבים, למשל, לשני גזרי דין, אחד מהם מלפני כחודשיים, שבהם נגזרו על מספר תושבי מזרח ירושלים תקופות מאסר ממושכות בגין ידויים של בקבוקי תבערה לעבר בתי תושבים יהודים ולעבר רכבי האבטחה באזור (ת"פ (מח'ים) 41851-06-12 מדינת ישראל נ' בצבוץ (פורסם בנבו 4.3.13), מצ"ב כנספח 1 לתשובה; ת"פ (מח'ים) 24652-07-11 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 9.5.2013), מצ"ב כנספח 2 לתשובה).

33. כמו כן יפנו המשיבים למספר כתבי אישום שהוגשו לאחרונה נגד תושבים במזרח ירושלים, בגין עבירות חמורות שביצעו ביחס לרכבי האבטחה בהם נוסעים משיב 10 ושכניו, לרבות מריחת שמן על הכביש במטרה לגרום לאיבוד שליטה על כלי הרכב, השלכת אבנים ובקבוקי תבערה עליהם, השלכת מטעני חבלה, ועוד (כתבי האישום, שהופצו על ידי דוברות משרד המשפטים לפני כחודשיים, מצ"ב כנספח 3 לתשובה).
34. ככל שהכוונה ל"שקילה מחודשת" של עצם מתן האפשרות למאבטחים לבצע פעילות אבטחה בכניסה אל המתחמים המוגנים או ביציאה מהם, הרי שלשיטת המשיבים **ביצוע פעילות זו על ידי המאבטחים הוא הכרחי מבחינה אבטחתית, והמאבטחים בהחלט מוסמכים לכך מכוח הדין.**
35. אשר להכרח האבטחתי, הרי שהצורך באבטחת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם כבר נקבע על ידי משטרת ישראל בנוהל, נספח 8/ע לעתירה, המתייחס גם אל "ביצוע ליווי רכובים ורגליים של התושבים, אל מתחמי מגוריהם ומהם". הידרדרות המצב הביטחוני שהוזכרה לעיל רק מעצימה ומבהירה צורך זה (ונזכיר כי מדובר בפעילות אבטחה פסיבית בלבד).
36. בהינתן הצורך באבטחת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם, ברור כי מי שאמור לבצע את האבטחה הוא אותו גורם המאבטח את המתחמים עצמם, היינו המאבטחים הפועלים מכוח חוק שמירה על ביטחון הציבור (וכאמור, בנוגע לטענות בעניין אבטחת המתחמים באמצעות מאבטחים כאמור לא הוצא צו על תנאי).
37. אין כל היגיון בהפרדה בין הגורם המאבטח את המתחמים עצמם (לעיתים באמצעות שמירה על פתח הכניסה למתחם) לגורם המאבטח את הכניסה והיציאה מהם (לעיתים באמצעות הליכה של כמה עשרות מטרים מאותו פתח). הפרדה כזו תסרבל את האבטחה, והיא אף עשויה ליצור "פערי אבטחה" בתפר שבין שני הגורמים ולסכן את שלומם של המשיבים ושכמותם, כמו גם של הגורמים המאבטחים.
38. עוד נציין כי משטרת ישראל כבר הבהירה לא אחת שהיא בעלת "אחריות מרחבית", ואינה ערוכה "לספק אבטחה אישית למתיישבים" (ראו לדוגמה בעמ' 13 לדו"ח ועדת אור, נספח 3/ע לעתירה). דברים אלה מתייחסים גם לכניסה למתחמים וליציאה מהם, כך שלמעשה אין אופציה ריאלית אחרת מלבד ביצוע הפעילות באמצעות אותם מאבטחים, המאבטחים את המתחמים עצמם.

39. אשר לסמכות לביצוע האבטחה בכניסה אל המתחמים וביציאה מהם, הרי שהיא קיימת מכוח מספר מקורות שבדין, שכל אחד מהם עומד בפני עצמו.
40. ראשית, מדובר בסמכות משתמעת או נגזרת, הטפלה לסמכות העיקרית של המאבטחים לאבטח את התושבים היהודיים במתחמי המגורים עצמם, בבחינת "הלך החבל אחר הדלי". סמכות זו היא הכרחית וחיונית לצורך ביצוע הסמכות העיקרית, ובלעדיה, סביר להניח, כלל לא היה ניתן להוציא את הסמכות העיקרית מן הכוח אל הפועל (ראו: יצחק זמיר, הסמכות המנהלית משפט וממשל א' 92-93 (1992)).
41. ויודגש: האבטחה בעת הכניסה למתחמים וביציאה מהם לא נועדה להשרות ביטחון ברחובות העיר. היא נועדה להבטיח את שלום התושבים בדרכם, ובעיקר כאשר הם נתקלים במכשול או התנכלות וכדומה, וזאת עד להגעת המשטרה למקום.
42. שנית, ככל שמדובר בליווי ברכב, הרי שהרכב עצמו מהווה "מקום מגודר", שאותו מוסמכים המאבטחים לאבטח מכוח הוראת סעיף 3(א)(1) לחוק שמירה על בטחון הציבור, בדיוק כמו שהם מוסמכים לאבטח את המתחמים עצמם (וכאמור, בעניין זה לא הוצא צו על תנאי).
43. שלישית, סעיף 3(א)(1) הנ"ל מקנה את הסמכות למאבטחים "בעת כניסה לנמל, לבניין או למקום מגודר". לשון הסעיף אינה מגבילה עצמה להפעלת הסמכויות רק כלפי מי שנכנס לבניין או למקום המגודר, וכוללת גם את האפשרות להפעלת הסמכויות כלפי גורמים אחרים, בעת כניסתם של המאובטחים לבניין או למקום המגודר. זהו המצב בכל הנוגע לליווי בכניסה אל המתחמים המאובטחים וביציאה מהם.
44. רביעית, סעיף 3(ב) לחוק שמירה על ביטחון הציבור מסמיך מאבטחים מכוח החוק לפעול גם מחוץ ל"מתחם מגודר", והוא יכול להוות מקור הסמכה עצמאי לפעילות האבטחה בעת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם.
45. כך, הסעיף קובע כי

היה לשוטר, לחייל מוסמך או למאבטח חשד סביר שאדם נושא עמו שלא בדין נשק, או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי תחבורה, רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של האדם או בכלי התחבורה

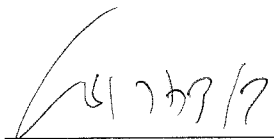
46. על פי לשון הסעיף, הסמכות המוקנית בנסיבות המפורטות בו, מוקנית בכל מקום.
47. אמנם, במסגרת היישום המידתי של הסעיף במקרה שכאן, הגביל השר לביטחון פנים את הסמכות הקנויה למאבטחים מכוחו רק אל "הסביבה הקרובה" של המתחמים היהודיים המאובטחים (ראו כתב ההסמכה, נספח ע/10 לעתירה), אך אין כל ספק ש"סביבה קרובה" זו כוללת גם את דרכי הגישה למתחמים המאובטחים – הכניסה אליהם והיציאה מהם.
48. התוצאה היא, אפוא, שהמאבטחים מוסמכים לפעול - כמאבטחים מכוח חוק שמירה על ביטחון הציבור - גם בסביבה הקרובה של המתחמים, מקום שבו מתעורר חשד סביר לשימוש לא חוקי בנשק.
49. יצוין כי המונח נשק מוגדר בסעיף 2 לחוק, ככולל גם "כל חומר נפיץ" שבכוחו להזיק לאדם (ובקטגוריה זו כלולים מטענים ובקבוקי תבערה שכבר נזרקו לעבר המשיבים ושכניהם); "סכין או אולר"; וכן כל "חפץ או חומר אחר שיש בו או בשימוש בו כדי לפגוע בביטחון הציבור" (ובקטגוריה זו ניתן לכלול אבן מושלכת; ראו גם: ע"פ 5225/03 תבאס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 25, 32-33 (2003); ע"פ 371/08 מדינת ישראל נ' ביטאו (פורסם בנבו, 27.10.2008)).
50. פעילות הליווי של התושבים היהודים בעת הכניסה לבתייהם ובעת היציאה מהם מהווה, אפוא, "סמכות עזר" (כהגדרתה בסעיף 17(ב) לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981) להפעלת הסמכות העיקרית מכוח סעיף 3(ב) לחוק שמירה על בטחון הציבור. זאת, שכן בהעדר ליווי כמובן שהמאבטחים לא יוכלו להפעיל את סמכותם מכוח החוק ביחס ל"סביבה הקרובה", מקום שבו מתעורר חשד לזריקת אבן, בקבוק תבערה וכדומה (וכפי שכבר צוין, המציאות מלמדת כי חשדות מעין אלה מתממשים בתדירות גבוהה בעת הכניסה לבתים והיציאה מהם).

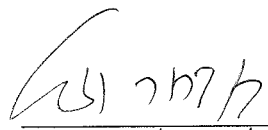
51. מעבר לכל האמור, נזכיר כי לשיטת המשיבים 1-4 בתגובתם המקדמית (עליה חולקים כאמור המשיבים), בעת אבטחת הכניסה לבתים והיציאה מהם מוקנות למאבטחים סמכויות כמו לכל אזרח רגיל ולא יותר מכך.

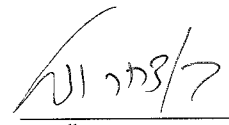
52. לפי שיטה זו, אין צורך בהסמכתם של המאבטחים מעבר להסמכתם לבצע את פעילות האבטחה במתחמים עצמם. זאת, בדיוק כפי שאין צורך בהסמכה מיוחדת בעת ליווי טיולים של ילדים ובני נוער, או כיוצא בזה (מעבר להסמכה הכללית לנשיאת נשק ולמתן שירותי אבטחה).

53. נוכח כל האמור, מתבקש בית המשפט שלא להפוך את הצו על תנאי למוחלט, ולדחות את העתירה על כל ראשיה.

54. העובדות המפורטות בתשובה זו נתמכות בתצהירו של ד"ר דוד שטריך.

ד"ר דוד שטריך
דרור וגשל, עו"ד

אלעזר נחלון, עו"ד
ב"כ המשיבים

צבי אגמון, עו"ד

תצהיר

אני החתומה/ה מטה דוד שטריך, נושא/ת ת"ז מס' 055676522 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה/ה בזה לאמור:

1. אני מתגורר/ת בעיר דוד שבמזרח ירושלים החל משנת תשס"ד-2004 ועד יום זה.
  2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בתשובת המשיבים 5-11 לצו על תנאי שניתן בבג"ץ 8001/11 סיאס נ' ממשלת ישראל (להלן: התשובה).
  3. האמור בחלק העובדתי של התשובה הוא למיטב ידיעתי ואמונתי.
  4. האמור בחלק המשפטי של התשובה הוא נכון לפי ייעוץ משפטי שקיבלתי.
- אני מצהירה/ה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

אישור

אני החתום מטה דוד ארמון, עורך דין, מאשר בזה כי ביום 20.5.2015 הופיע בפני מר/גברת דוד שטריך תעודת זהות מס' 055676522 ולאחר שהוזהרתי/ה כי עליו/ה לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי ת/יהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא ת/יעשה כן, אישר/ה נכונות הצהרתו/ה דלעיל וחתימה עליה בפני.

דוד ארמון, עו"ד

תוכן עניינים לנספחים

תוכן	סימון נספח
<p>ת"פ (מח'ים) 41851-06-12 מדינת ישראל נ' בצבוץ (פורסם בנבו (4.3.13</p>	נספח 1
<p>ת"פ (מח'ים) 24652-07-11 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, (9.5.2013</p>	משיבים/2
<p>כתבי האישום, שהופצו על ידי דוברות משרד המשפטים לפני כחודשיים</p>	משיבים/3

נספח 1

ת"פ (מח'י-ים) 12-06-41851 מדינת

ישראל נ' בצבוץ (פורסם בנבו

(4.3.13

נספח 1

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 41851-06-12 מדינת ישראל נ' אחמד בצבוץ (עציר) ואח'

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. אחמד בצבוץ (עציר)

2. עלאא קימרי (עציר)

נאשמים 1 ו-2 ע"י ב"כ עו"ד חאג' מופיד

3. מהנד קואסמה (עציר)

4. מחמד קואסמה (עציר)

נאשמים 3 ו-4 ע"י ב"כ עו"ד שלמה ברוש

5. מוחמד דויק (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר-דין

ההרשעה

1. בגדרו של כתב-אישום מתוקן, הכולל עשרה אישומים, ובמסגרת הסדר טיעון, הורשעו חמשת הנאשמים, על-פי הודאתם, בשורה של עבירות אשר יוחסו להם – לכל אחד במספר אישומים – כדלהלן: קשירת קשר לביצוע פשע – לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – החוק): נאשמים 1 ו-3 – ארבע עבירות, נאשמים 2 ו-5 – שלוש עבירות, ונאשם 4 – עבירה אחת; ניסיון הצתה – לפי סעיף 448(רישא) לחוק, בצירוף סעיף 25 לחוק: נאשמים 1 ו-2 – ארבע עבירות, נאשם 3 – חמש עבירות, ונאשמים 4 ו-5 – שלוש עבירות; ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה – לפי סעיף 329(א)(2) לחוק: – נאשמים 1 ו-2 – ארבע עבירות, נאשם 3 – חמש עבירות, ונאשמים 4 ו-5 – שלוש עבירות; ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות – לפי

סעיפים 1274(1) ו-2(2) ו-3(3) לחוק: נאשמים 1, 2 ו-5 – עבירה אחת, נאשם 3 – שלוש עבירות, נאשם 4 – שתי עבירות; ייצור נשק – לפי סעיף 144(ב) לחוק: נאשם 1 – ארבע עבירות, נאשמים 2 ו-3 – שלוש עבירות, נאשם 4 – עבירה אחת, ונאשם 5 – עבירה אחת; התפרעות – לפי סעיף 152 לחוק: נאשמים 1, 2 ו-5 – עבירה אחת, ונאשמים 3 ו-4 – שתי עבירות; טיוע לקשירת קשר לביצוע פשע – לפי סעיף 499(א) לחוק בשילוב עם סעיף 31 לחוק – עבירה אחת לגבי נאשמים 1, 2, 3 ו-4; טיוע לניסיון הצתה – לפי סעיף 448(רישא) בצירוף סעיפים 25 ו-31 לחוק – עבירה אחת בעניינם של נאשמים 1, 2 ו-4; טיוע לניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה – לפי סעיף 329(א) בשילוב עם סעיפים 31 ו-25 לחוק – עבירה אחת לגבי נאשמים 1, 2 ו-4; טיוע לייצור נשק – לפי סעיף 144(ב) בשילוב עם סעיף 31 לחוק – עבירה אחת לגבי נאשמים 1 ו-3; טיוע לניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות – לפי סעיף 274(1), ו-2(2) ו-3(3) בשילוב עם סעיף 31 לחוק – עבירה אחת לגבי נאשם 2.

הודאת הנאשמים ניתנה במסגרת הסדר טיעון, לפיה הודה כל אחד מהנאשמים במספר אישומים שיוחסו לו בכתב-האישום המתוקן. הסדר-הטיעון לא חל על העונש.

האישומים

2. להלן עובדות כתב-האישום המתוקן, העומדות ביסוד הודאתם של הנאשמים והרשעתם בדין.

בחלק הכללי של כתב-האישום צוין, כי בשכונת סילוואן במזרח ירושלים (להלן גם – השכונה) מתגוררות בשכונת לאוכלוסייה הערבית מספר משפחות יהודיות המרוכזות בכמה מבנים, וביניהם – בית יהונתן, בית הדבש ובית מיוחס (להלן – בתי היהודים). בשכונה נמצא דרך-קבע כוח של משמר הגבול, וכן מבוצעים בה סיורים של כוחות משטרה ומשמר הגבול, ושל רכבי אבטחה של בתי היהודים. עוד נטען בכתב-האישום, כי הנאשמים ביצעו את העבירות

המפורטות בו, מתוך מטרה להביא ליציאתם של התושבים היהודים מסילוון וכדי למנוע מרשויות החוק מלהיכנס לשכונה ולאכוף את הדין בתחומה.

באישום הראשון הורשעו נאשמים 1 ו-3 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וייצור נשק. בחודש ינואר 2012, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו נאשמים 1 ו-3 קשר ליידות בקבוקי תבערה בשכונה. לאחר שהכינו שני בקבוקי תבערה וכיסו את פניהם, ניגשו השניים לאזור "אלעין" בסילוון במטרה להשליכם לעבר הכוחות הנ"ל. הם פגשו בדרכם אדם אחר, שהסכים להתלוות אליהם ולתצפת על זירת העבירה, ובעת שחלף במקום גי'פ משטרת, יידו נאשמים 1 ו-3 את בקבוקי התבערה לעברו – אך הבקבוקים לא התלקחו. האדם האחר יידה כאותו מעמד אבנים לעבר הגי'פ.

באישום השני הורשעו נאשמים 2 ו-5 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק. במועד שאינו ידוע למאשימה בחודש ינואר 2012, קשרו נאשמים 2 ו-5 יחד עם אחרים קשר במטרה לפגוע בתושבים היהודים בשכונה. במסגרת הקשר ולשם קידומו, רכשו נאשמים 2 ו-5 וכן האחרים דלק, הכינו בקבוקי תבערה וניגשו עמם לאזור "עין-אלוזה". הם הסתתרו מאחורי משאית כאשר הם רעולי פנים, והשליכו את בקבוקי התבערה לעבר רכב של התושבים היהודים אשר נסע במקום.

באישום השלישי הורשע נאשם 4 בעבירות ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק. במהלך חודש פברואר 2012, ביום שבו התקיימה מסיבת חתונה של בן השכונה, הגיעו חיילים לאזור "בטן אלהווא", זאת בעקבות נפצים שנורו בעת המסיבה. בעת ובמקום האמורים, נסע נאשם 4 על אופנועו לאזור "עין אלוזה", רכש בנזין, ניגש לחנותו המצויה

באזור "ראס אל בוסתן", הכין בקבוק תבערה ויידה אותו לעבר בית הדבש, כשהוא רעול פנים; וזאת כדי להסית את תשומת לבם של החיילים מן המתרחש באזור "בטן אלהוא".

באישום הרביעי הורשעו נאשמים 1 ו-3 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק. בחודש פברואר 2012, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו נאשמים 1 ו-3 קשר ליידות בקבוקי תבערה בשכונה. הם רכשו בנוזין והכינו שלושה בקבוקי תבערה במתחם השייך למשפחתו של נאשם 1. לאחר מכן, כיסו הנאשמים את פניהם והמתינו לרכב משטרה שיעבור בשכונה. כאשר נתחוויר לנאשם 1 מברור טלפוני שערך עם אחד מחבריו, כי לא נמצאים שוטרים באזור "אלעין", הלכו נאשמים 1 ו-3 לקרבת בתי היהודים, והשליכו בקבוקי תבערה לעבר אחד מהבתים.

באישום החמישי הורשע נאשם 5 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק. במהלך חודש פברואר 2012, קשר נאשם 5 קשר עם אדם אחר ליידות בקבוקי תבערה בשכונה, ובהמשך הסתירו השניים את פניהם ויצאו לביצוע תכניתם. בסמוך לאחר מכן, יידו נאשם 5 והאחר בקבוקי תבערה לעבר בית מיוחס.

באישום השישי הורשעו נאשמים 2 ו-3 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה וניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ובנוסף הורשע נאשם 3 בעבירת ייצור נשק. נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירות של סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לניסיון הצתה, סיוע לניסיון לגרום לחבלה בכוונה מחמירה, וסיוע לייצור נשק. במהלך חודש מארס 2012 בשעת ערב מאוחרת, קשרו נאשמים 2 ו-3 קשר ליידות בקבוקי תבערה בשכונה. נאשם 3 הכין שלושה בקבוקי תבערה בשטח השייך למשפחתו של נאשם 2, זאת בסיועו של נאשם 1; ונאשם 3 הזמין את נאשם 2 להצטרף אליהם בהוצאת התכנית אל הפועל. נאשמים 2 ו-3 יידו את בקבוקי התבערה לעבר

אחד מבתי היהודים בשכונה, תוך שהם נעזרים באחד מחבריהם, ששימש עבורם כתצפיתן; ונאשם 1 סייע בידם של נאשמים 2 ו-3 בביצוע כל העבירות האמורות.

האישום השביעי נמחק מכתב-האישום המתוקן.

באישום השמיני הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה וניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ובנוסף הורשע נאשם 1 כלכד בעבירת ייצור נשק. במועד בלתי ידוע בחודשים מארס או אפריל 2012, ביום שישי, התרחשו אירועי הפרות סדר לאחר התפילה באזור מסגד אל-אקצא. בסמוך להפרות הסדר האמורות קשרו נאשמים 1 ו-2 קשר ליידות בקבוקי תבערה, ובמסגרת הקשר, ולשם קידומו, הכין נאשם 1 שלושה בקבוקי תבערה בכית אחותו. בהמשך, יצאו נאשמים 1 ו-2 מן הבית, כיסו את פניהם ויידו כל אחד בקבוק תבערה לעבר אחד מבתי היהודים בשכונה.

באישום התשיעי הורשעו נאשמים 1, 2, 3 ו-4 בעבירות ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. במהלך חודש אפריל 2012, במועד שאינו ידוע למאשימה, התאספו הנאשמים הנ"ל יחד עם ארבעה אחרים (להלן באישום זה – האחרים). נאשם 2 יחד עם שניים מאחרים החזיקו בידיהם בקבוקי תבערה והמתינו למעבר רכב משטרתי. משלא חלף רכב משטרתי במקום, הצטרפו הללו אל האחרים, וכיחד עמם חסמו את הכביש באבנים ובפחים. חלק מהנאשמים והאחרים עלו לגגות הבתים והחלו ליידות אבנים לעבר רכבי משטרה שהגיעו למקום. נאשם 3 אף השליך נפצים לעבר רכבי המשטרה. במהלך ההתפרעות יידו הנאשמים בקבוקי תבערה לעבר רכבי משטרה.

באישום העשירי, הורשעו נאשמים 3, 4, 5 ו-1 בעבירות ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. נאשם 2 הורשע באישום זה

בעבירות של סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לניסיון הצתה, סיוע לניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, סיוע לניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות. ביום 15.5.12, מועד בו צוין "יום הנכבה" במגזר הערבי, חברו הנאשמים לביצוע הפרות סדר בשכונה. נאשם 3 ואחד מחבריו ייצרו 9 בקבוקי תבערה, ולאחר מכן פגשו בסמוך לשעה 21:00 בנאשם 2 ובצעירים נוספים שהתלווה אליהם. נאשם 4 תצפת על השטח במטרה להודיע לצדדים על תנועת רכבי משטרה בסמוך לבית יהונתן. החבורה התחלקה לקבוצות: בראשונה – היו נאשם 5 ושניים נוספים, בשנייה – נאשם 2 ושניים אחרים, ובשלישית – נאשם 3 ואדם נוסף. אנשי הקבוצה הראשונה יידו שלושה בקבוקי תבערה לעבר בתי היהודים בשכונה. בהמשך יידו חברי הקבוצה השנייה בקבוקי תבערה לעבר רכב משטרה שעבר בשכונה, ולאחר מכן יידו שניים מהחבורה בקבוקי תבערה, ונאשם 3 השליך חפצים לעבר הרכב המשטרתי. כן יידו חברי הקבוצה השלישית אבנים לעבר הרכב המשטרתי.

באישום האחד-עשר הורשע נאשם 1 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע וייצור נשק. נאשם 3 הורשע באישום זה בעבירות של סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, וסיוע לייצור נשק. ביום 24.5.12 בשעות הצהריים נטל נאשם 3 צינור באורך 5 ס"מ ובקוטר 3 ס"מ מחנות בשכונת סילוואן. בסמוך לאחר מכן מסר נאשם 1 לנאשם 3, לבקשתו של האחרון, זיקוק לצורך הכנת "נפץ קול". בהמשך אותו היום הכניס נאשם 3 לתוך הצינור את חומר הנפץ של הזיקוק, כאשר פתיל הזיקוק בולט מחוץ לצינור. נאשם 3 ביקש מנאשם 1 לנסות "לערוך ניסוי" וליידות את הצינור, ונאשם 1 הסכים לכך. בסמוך לשעה 21:00 נסע נאשם 1 עם רכבו, ווידא כי עמדת השומר של אחד מבתי היהודים בסילוואן ריקה. בהמשך, הושלך הצינור לכיוון העמדה, לאחר שהוצת הפתיל שהיה בתוכו, ונשמע קול פיצוץ.

באישום השנים-עשר הורשע נאשם 4 בעבירות של סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לניסיון הצתה וסיוע לניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה. ביום 5.6.12 הזמין אחיו של נאשם 1

את נאשם 4 לביתו. נאשם 4 הגיע למקום, שם נכחו שלושה נוספים. אחיו של נאשם 1 אמר לנוכחים, כי בכוונתם ליידות בקבוקי תבערה על רכבי המתיישבים היהודים כדי "להקל בעונש" של נאשמים 1, 2, 3, ו-5 אשר היו עצורים אותה עת. הנוכחים התחלקו לקבוצות וחילקו ביניהם תפקידים: נאשם 4 תצפת על אזור בית יהונתן; אחד אחר, ניצב בתצפית על גג ביתו והיה אמור לדווח על הגעת רכב של המתיישבים היהודים; שותף נוסף תצפת מביתו; ושני זוגות נוספים מהמעורבים המתינו במקומות שונים להגעת רכב של המתיישבים. בסמוך לשעה 20:30 ירד רכב של התושבים היהודים מכיוון בית יהונתן, והתצפיתנים דיווחו בשריקות זה לזה על הגעת הרכב. הרכב נסע במהירות של כ-60 קמ"ש והיו בו ארבעה מאכטחים. שניים מהחבורה יידו שני בקבוקי תבערה לעבר הגלגלים הקדמיים של הרכב, וכתוצאה מכך אחזה אש בגלגלים, לאחר מכן יידו שניים אחרים מהחבורה, שני בקבוקי תבערה נוספים לעבר הרכב, אשר פגעו בכביש.

נאשם 1

3. נאשם 1 הורשע בכל העבירות שיוחסו לו באישומים הראשון, הרביעי, השמיני, התשיעי והאחד-עשר. בנוסף, הורשע נאשם 1 באישום השישי בעבירות סיוע. בסך הכל הורשע נאשם 1 בששת האישומים האמורים כדלהלן: בארבע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בארבע עבירות של ניסיון הצתה, בארבע עבירות של ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, בעבירת ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בארבע עבירות של ייצור נשק, בעבירת התפרעות, בעבירת סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, בעבירת סיוע לניסיון הצתה, בעבירת סיוע לניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה ובעבירת סיוע לייצור נשק.

4. נאשם 1 הנו כבן 22, רווק, אשר עובר למעצרו התגורר בבית הוריו בסילוואן. בתסקיר שירות המבחן צוין, כי לדברי הנאשם הוא סיים 12 שנות לימוד, ועובר למעצרו היה תלמיד בשנה הרביעית בלימודי עבודה סוציאלית במסגרת האוניברסיטה הפתוחה, ובמקביל עבד בתפקידי ניקיון בקניון בירושלים. אין לנאשם 1 הרשעות קודמות בדין. בשיחתו עם קצינת המבחן הודה נאשם 1 בעבירות שהורשע בהן, וציין כי מעורבותו באירועים נבעה מחוסר מעש ומשעמום.

לדבריו, לא היה מודע לחומרת מעשיו ולא הבין את השלכות המעשים. כמו-כן ציין, כי ביצע את העבירות יחד עם חברים, אך הדגיש כי לא השתייך לארגון כלשהו. בתסקיר צוין, כי נאשם 1 התקשה לשוחח בפתיחות אודות המניעים לביצוע העבירות, ועמד על כך שפעל מתוך שעמום. על-רקע האמור, התקשתה קצינת המבחן להעריך את הדפוסים העומדים בבסיס העבירות. שירות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, אשר מבטא שאיפה לנהל אורח חיים נורמטיבי, והעריך כי במהלך השנים תיפקד הלה באופן תקין והשתלב במסגרות לימודים. עם זאת, לנוכח חומרת העבירות, ולאור העובדה שנאשם 1 שיתף פעולה באופן "לקוני ושטחי" בלבד, והתקשה לבחון, ולו באופן ראשוני, את דפוסי התנהלותו, וההתרשמות הייתה מעמדה "מטשטשת ומצמצמת" ומקושי ליטול אחריות מלאה על דפוסי התנהגותו העומדים בבסיס מעורבותו בעבירות דגן – נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו של נאשם 1.

5. ב"כ נאשם 1, עו"ד חאג' מופיד, לא הקל ראש בחומרת העבירות; אך ביקש להתחשב לעניין העונש בהודאתו של הנאשם שחסכה זמן שיפוטי. הוא העיר, כי תסקיר שירות המבחן לא מסר תיאור מדויק אודות הנאשם, והוסיף וטען כי העבירות לא בוצעו מתוך מניע אידיאולוגי. הוא סבר, כי ניתן להסתפק בעונש מאסר שלא יעלה על 20 חודשים. במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, הביע נאשם 1 חרטה על מעשיו, והודיע כי בכוונתו לפתוח דף חדש עם צאתו מהכלא.

נאשם 2

6. נאשם 2 הורשע בכל העבירות שיוחסו לו באישומים השני, השישי, השמיני והתשיעי, ובנוסף הורשע באישום העשירי כמסייע ולא כמבצע עיקרי. בסך הכל הורשע נאשם 2 בחמשת האישומים הנ"ל כדלהלן: בשלוש עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, בארבע עבירות ניסיון הצתה, בארבע עבירות של ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מתמירה, בעבירת ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מתמירות, בשלוש עבירות ייצור נשק, בעבירת התפרעות, בעבירת סיוע לקשירת קשר

לביצוע פשע, בעבירת סיוע וניסיון הצתה, בעבירת סיוע לניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה ובעבירת סיוע לניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

7. נאשם 2 הנו בן 19, רווק, המתגורר עם אביו ואחיו בשכונת סילוואן. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם למד רק עד כיתה ט', ומאז נשירתו מהלימודים עסק בעבודות מזדמנות והתקשה להתמיד בעבודה אחת לאורך זמן. אמו של נאשם 2 נפטרה לפני כשנתיים ממחלה קשה, ולדברי הנאשם האובדן הביאו לתחושות של ייאוש, בדידות ודיכאון. עובר למעצרו עבד הנאשם, לדבריו, בניקוי רחובות עם קבלן מקומי. שירות המבחן התרשם, כי מדובר במשפחה קשת יום, שהתמודדה עם שכול ומצב כלכלי קשה. לחובתו של נאשם 2 הרשעה קודמת. הוא הורשע ביום 13.1.10 בבית-משפט זה בעבירות הצתה, קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לתקיפה והשתתפות בהתפרעות, שבוצעו בחודש פברואר 2009, עת היה קטין, ואשר בגינן הוטלו עליו עונשים של – שירות לתועלת הציבור, מאסר על-תנאי וצו מבחן. נאשם 2 מוכר לשירות המבחן לנוער הן מהתיק נושא הרשעתו הקודמת, והן משני תיקי חקירה שנפתחו נגדו, בתקופת נערותו, בחשד לביצוע עבירת החזקת סם ועבירת החזקת סכין. מטפלו בשירות המבחן לנוער התרשמו, כי מדובר בנער שמביע מוטיבציה טיפולית ומתחייב לקשר טיפולי, אך יכולתו להירתם לכך מוגבלת, דבר שבא לידי ביטוי בהסתבכויותיו החוזרות ונשנות, על אף שהיה נתון בצו מבחן. בשיחתו עם קצין המבחן, הודה נאשם 2 חלקית בעבירות שהורשע בהן. לדבריו, נגרר אחר צעירים שיידו אבנים על רכב משטרתי. שירות המבחן התרשם, כי נאשם 2 אינו מצליח לתפקד באופן ההולם את גילו, כי הוא מתקשה להתחייב למסגרת בעלת תנאים וגבולות, וכי הוא אינו מבין את חומרת מצבו ואינו מגלה מודעות לחומרת התנהגותו והפסול שבה. במצב דברים זה, העריך שירות המבחן כי נאשם 2 מתקשה להפיק תועלת מקשר טיפולי עם שירות המבחן, ולנוכח העובדה כי הלה לא השכיל לנצל את ההזדמנויות לעריכת שינוי, אשר ניתנו לו בעבר על-ידי בית-המשפט – גובר הסיכון להתנהגות בעייתית ופורצת גבולות בעתיד. לאור האמור, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית לגבי נאשם 2.

8. עו"ד חאג' מופיד, המייצג את נאשם 2, ביקש שלא למצות את הדין עם מרשו, ולהתחשב בנסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר, ובכלל זה השכול שפקד את משפחתו במצבה הכלכלי הדחוק בעקבות תאונת דרכים שעבר האב. במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש הביע נאשם 2 תקווה כי לאחר שחרורו מן הכלא ישתלב בשוק העבודה ויקים משפחה.

נאשם 3

9. נאשם 3 הורשע בכל העבירות שיוחסו לו באישומים הראשון, הרביעי, השישי, התשיעי והעשירי. בנוסף הורשע נאשם 3 באישום האחד-עשר כמסייע ולא כמבצע עיקרי. בסך הכל הורשע נאשם 3 בששת האישומים האמורים כדלהלן: בארבע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בחמש עבירות של ניסיון הצתה, בחמש עבירות של ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, בשלוש עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בשלוש עבירות של ייצור נשק, בשתי עבירות התפרעות, בעבירת סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע ובעבירת סיוע לייצור נשק.

10. נאשם 3 הנו כבן 19, רווק, אשר עובר למעצרו התגורר בבית הוריו בסילוואן. בתסקיר שירות המבחן צוין, כי הנאשם סיים לדבריו 10 שנות לימוד, ובעת שהיה בכיתה י' נפצע בעינו מכדור שנורה לעברו על-ידי חייל. במהלך השנים האחרונות עבר טיפולים רפואיים וכיום הוא בעל עין תותבת. הנאשם ציין בשיחתו עם קצינת המבחן, כי הפגיעה בעינו הסבה לו תחושות בושה, והוא לא יצא מביתו במשך תקופה ארוכה. עוד ציין, כי לאחר הפגיעה הפסיק את לימודיו במשך כשנה, ולאחר מכן חזר ללמוד וניגש למספר בחינות בגרות. לדבריו, מאז הפסיק את לימודיו ועד למעצרו בגין האירועים דנן, לא השתלב בעבודה, ושהה במשך רוב שעות היום בבית הוריו. נאשם 3 נעדר הרשעות קודמות, ומדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. בשיחתו עם קצינת המבחן באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין הנאשם כי מעורבותו באירועים קשורה לתחושת נקם ורצון לפגוע בחיילי צה"ל, כתוצאה מהפגיעה בעינו. הוא הדגיש, כי במעשיו ניסה לפגוע בחיילים בלבד ולא באזרחים. עם זאת הדגיש, כי הכין שטעה בהתנהלותו, והבהיר כי אין

בכוונתו לחזור על מעשיו בעתיד. שירות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, המבטא שאיפה לנהל אורח חיים נורמטיבי. קצינת המבחן הדגישה, כי בשיחה עמה התקשה נאשם 3 לשוחח בפתיחות אודות ההתרחשויות בחייו, והוא הדגיש בעיקר את הפגיעה בעינו ואת השלכותיה על חייו. עוד ציינה קצינת המבחן בתסקירה, כי הנאשם התקשה לבחון לעומק את דפוסי התנהלותו – בכלל, ובנוגע לביצוע העבירות – בפרט, וכי ניכר שהוא מתקשה להבין לעומק את משמעות העבירות והשלכותיהן על אחרים. לאור האמור, ולנוכח חומרת העבירות, נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו של נאשם 3.

11. ב"כ נאשם 3, עו"ד שלמה ברוש, הדגיש בטיעונו לעונש כי הנאשם לא פעל מתוך רצון לפגוע בחיי אדם, ובסופו של יום גם לא נפגע איש ולא נגרם נזק לרכוש. הוא ביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם, בחרטה שהביע על מעשיו, בנכותו של הנאשם כתוצאה מהפגיעה בעינו מכדור תועה ובעובדה שמדובר בצעיר שאין לחובתו הרשעות קודמות. הוא ביקש להסתפק בהטלת מאסר שיחפוץ את תקופת המעצר. נאשם 3 ציין במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, כי הפנים את הטעות שבמעשיו, ובכוונתו להשתלב במסלול חיים נורמטיבי עם שחרורו מהמאסר.

נאשם 4

12. נאשם 4 הורשע בכל עבירות שיוחסו לו באישומים השלישי, התשיעי והעשירי. בנוסף הורשע נאשם 4 באישום השנים-עשר כמסייע ולא כמבצע עיקרי. בסך הכל הורשע נאשם 4 בארבעת האישומים האמורים בעבירות שלהלן: עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, שלוש עבירות של ניסיון הצתה, שלוש עבירות של ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, שתי עבירות ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירת ייצור נשק, שתי עבירות התפרעות, עבירת סיוע לקשירת קשר לביצוע פשע, עבירת סיוע לניסיון הצתה ועבירת סיוע לניסיון לגרום חבלה בכוונה מחמירה.

13. נאשם 4 הנו בן 24, רווק, ומתגורר עם משפחתו בשכונת סילוואן. נאשם 4 הוא אחיו של נאשם 3. על-פי דברי נאשם 4, הוא סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. לאחר תום לימודיו

למד במשך שנה לימודי מחשב במכללה בירושלים, בהמשך עבד כמתקין מזגנים, ולפני כשנתיים פתח חנות מכולת שבה עבד עד למעצרו הנוכחי. גם לנאשם זה אין הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם מבחור בעל אינטליגנציה תקינה אשר הציג עצמו באופן נורמטיבי, כאשר ניכר היה שהוא נוטה לטשטש כל פרט בחייו אשר עשוי לסתור רושם זה. הערכת שירות המבחן הייתה, כי מחד גיסא – מדובר במי שמסוגל לנהל אורח חיים תקין, כפי שניתן לראות ממהלך חייו בתחום הלימודי ובתחום התעסוקתי; וכי מאידך גיסא – הלה מתקשה מאוד להפגין עצמאות מחשבתית ויכולת להתבונן על דפוסי התנהלותו באופן ביקורתי. עוד ציין שירות המבחן, כי ניכר שנאשם 4 נוטה לייחס את המניעים להתנהגותו לגורמים חיצוניים, כמו לחץ סביבתי אשר הופעל עליו, לטענתו, לביצוע המעשים. בשיחתו עם קצינת המבחן ניסה נאשם 4 לטשטש ולהפחית מחומרת המעשים שבהם הורשע. הוא התקשה להתייחס למניעים שעמדו ביסוד המעשים ולראות את השלכות התנהגותו על האחרים. בנוסף, בהתייחסותו לעבירות שבהן הורשע, קיבל על עצמו הנאשם אחריות מועטה וחלקית. בכוא שירות המבחן להעריך את הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד, הוא הביא בחשבון את העובדה כי עד כה לא נערך כל שינוי בחייו של נאשם 4, וכי הלה מתקשה עדיין לקבל אחריות על התנהגותו. כן התייחס שירות המבחן בעניין זה לנטייתו של נאשם 4 לרצות את סביבתו, ולהפחית מחומרת מעשיו. לאור זאת, התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד, והמליץ להטיל על נאשם 4 עונש מוחשי, אשר יחדד עבורו את "מחיר" התנהלותו ויהווה גורם מרתיע.

14. בא-כוחו של נאשם 4, עו"ד ברוש, הפנה בטיעונו לעונש בעניינו של נאשם זה, לטיעונו בעניין אחר, נאשם 3. הוא ציין, כי המעשים בוצעו בתקופה לא ארוכה, ומדובר במקרים ספורדיים ולא בפעילות במסגרת התארגנות חתרנית. כן הדגיש, כי נאשם 4 היה מעורב רק בשלושה אירועים, וכן באירוע נוסף שבו נשא באחריות כמסייע. הוא ביקש להסתפק בהטלת מאסר לתקופה קצרה שתחפוץ את תקופת המעצר, זאת לאור הודאת הנאשם, החרטה שהביע על מעשיו ותפקודו

הנורמטיבי עד למעידה הנדונה. במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, הביע נאשם 4 צער על מעשיו, וציין כי הפיק את הלקח ובכוונתו לתפקד באורח נורמטיבי עם יציאתו מכין כותלי הכלא.

נאשם 5

15. נאשם 5 הורשע בכל העבירות שיוחסו לו באישומים השני, החמישי והעשירי. בסך הכל הורשע נאשם 5 בשלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בשלוש עבירות של ניסיון הצתה, בשלוש עבירות של ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בשתי עבירות ייצור נשק ובעבירת התפרעות.

16. נאשם 5 הנו רווק בן 21, המתגורר בבית הוריו בשכונת סילוואן. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, ולאחר מכן השתלב בעבודות מזדמנות. עובר למעצרו עבד אצל קבלן בירושלים בעבודות גבס, והתעתד להתמקצע בתחום זה. אין לחובתו הרשעות קודמות, ומדובר בהסתבכות פלילית ראשונה ויחידה. בשיחתו עם קצין המבחן הודה נאשם 5 בכיצוע העבירות שהורשע בהן, והביע חרטה על מעשיו. הוא שלל, כי ביסוד המעשים עמד רקע לאומני, וטען כי השתתפותו באירועים הייתה על-רקע היגררות אחר חבריו. קצין המבחן התרשם, כי מדובר בצעיר המנהל חיי נעורים מותאמים לגילו, אשר לא נדרש להתמודד עם משימות מורכבות בחינו, וזכה לתמיכה ולליווי של הוריו ובני משפחתו. עוד העריך קצין המבחן, כי העבירות בוצעו כאקט של פריצת גבולות, חיפוש ריגושים והיגררות אחר אחרים, גם במחיר של נטילת סיכונים. להערכת שירות המבחן, היה חשוב לשלב את נאשם 5 בהליך טיפולי, אך הוא נמנע מהמלצה בעניין זה הואיל והנאשם 5 לא ביטא נזקקות לקבלת סיוע כזה. הואיל וההתרשמות הייתה מבחור בעל יכולות וכוחות להתנהגות תקינה, הלוקח אחריות על מעשיו, ושקיים סיכון נמוך להישנות עבירות דומות, המליץ שירות המבחן לשקול להסתפק בהטלת מאסר שיחפוץ את תקופת המעצר, בנוסף לרכיבים עונשיים של מאסר על-תנאי וקנס.

17. בא-כוחו של נאשם 5, עו"ד מוחמד מחמוד, לא התעלם מחומרת העבירות. עם-זאת, ביקש שלא להחמיר בדינו של מרשו, בהדגישו את הודאתו של הנאשם, החרטה שהביע על מעשיו ותפקודו הנורמטיבי עד לאירועים. כן הדגיש, כי המעשים שבגינם הורשע נאשם 5 לא הסבו פגיעה בגוף או ברכוש, ונאשם 5 לא יידה בפועל בקבוק תבערה.

שיקולי הענישה

18. כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של יידוי בקבוקי תבערה, לעבר כלי רכב, לעבר גורמי אכיפת החוק ולעבר מכנים, מחייב, ככלל, ענישה מחמירה. יידוי בקבוקי תבערה, מהווה למעשה שימוש בנשק חם, העלול לגרום פגיעות חמורות – לגוף ולרכוש. עבירת ההצתה נתפסת כחמורה, זאת בעיקר נוכח פוטנציאל הסיכון הנשקף ממנה, וכבר נפסק כי העבירה "הנה מן החמורות בעבירות, שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה" (בש"פ 6764/99 תייסיר נ' מדינת ישראל (14.10.99), וכן ראו: ע"פ 10221/06 פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל (17.1.08)). כן נפסק, כי "בעבירה זו טמון סיכון רב לחיי אדם גם כאשר היא מבוצעת כלפי רכוש, עקב הסיכון הנובע מהתפשטות האש" (ע"פ 1394/09 מנשה בן משה נ' מדינת ישראל (24.9.09)). בהקשר לעבירות אלו הדגישה הפסיקה את "המסוכנות הרבה ואת ההכרח במדיניות של ענישה מכבידה, על-מנת להוקיע, להרתיע, ולשרש מעשים שכאלה"; ואף הודגש, כי גם אם "לא הייתה פגיעה בגוף ולא ברכוש, אין בכך כדי להקהות את המסוכנות" (ע"פ 3063/12 מדינת ישראל נ' אסלאם עודה (8.5.12); וכן ראו: ע"פ 5873/09 איברהים ביומי נ' מדינת ישראל (28.12.10)).

19. מן הכלל אל הפרט: בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בכיצוע העבירה, הורשע כאמור כל אחד מן הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, במספר אישומים, של יידוי בקבוקי תבערה לעבר בתי יהודים המתישבים בסילוואן, או לעבר רכבי האבטחה של המתישבים. העבירות חמורות, לנוכח הסיכון הממשי והמוגבר שנשקף מהן לפגיעה בגוף או ברכוש, מחמת ביצוען בחבורה תוך תכנון מוקדם, בשל תכליתן לפגוע בביטחון הציבור ובשלטון החוק, ולאור המניע האידיאולוגי שעמד

ביסודן. אכן, בכל המקרים הנדונים בכתב-האישום, למעט באישום השניים-עשר, לא פגעו בקבוקי התבערה ברכב או בכניין מגורים; ואולם, כפי שצוין בפסיקה לעיל, המעשים העמידו בסיכון את נוסעי הרכב ודיירי הבתים, ואין בכך כדי להקהות את המסוכנות שבמעשים.

בשל ריבוי העבירות, ריבוי האישומים, ריבוי הנאשמים וחלקו השונה של כל נאשם ונאשם באירועים הספציפיים שיוחסו לו – לא ניתן לקבוע את מתחם הענישה ההולם בעניין כל עבירה ועבירה, או כל אישום ואישום בזיקה לכל נאשם בנפרד; לא כל שכן – בהצטברות האירועים. על-כן, התייחס ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש רק למתחם הענישה הנוגע לאישום "טיפוסי" הכולל עבירות של הכנת בקבוק תבערה ויידויו לעבר רכב או לעבר בית מגורים. הוא ביקש להטיל על כל נאשם את העונש המינימאלי על-פי מתחם הענישה של אירוע אחד, במצטבר – לפי מספר האירועים. הסנגורים סברו, כי בשל ריבוי העבירות, האישומים והנאשמים – לא ניתן לקבוע מתחם ענישה, ויש לגזור את הדין על-פי מכלול השיקולים לחומרה ולקולא.

סבורני, כי מתחם הענישה ההולם בכל אישום הכולל עבירות של יידוי בקבוק תבערה לעבר כלי רכב או לעבר בניין מגורים – שבו הייתה הרשעה בעבירות של ייצור נשק, ניסיון הצתה וניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה – הוא בין 12 חודשים ל-40 חודשים למבצע העיקרי, ובין 8 חודשים ל-30 חודשים בעניינו של מסייע. מתחם ענישה זה מביא בחשבון את חומרת העבירות, את העונשים המרביים שנקצבו בצדן בחוק, את הערכים החברתיים המוגנים (ההגנה על החיים, הגוף והרכוש, וכן שמירה על השלטת הסדר הציבורי ושלטון החוק), את ביצוע העבירות בחבורה תוך תכנון מוקדם, ואת המניע הלאומני-אידואולוגי שעמד ביסודן.

לנוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ולאור ריבוי העבירות והישנותן על-ידי כל נאשם, בהתאם לחלקו הספציפי באישומים השונים שבהם הורשע – מן הראוי להשית על הנאשמים מאסר ממושך; זאת משיקולים של גמול והוקעת המעשים, מטעמים של הגנה על

ביטחון הציבור, ולתכלית של הרתעה אפקטיבית – אינדיבידואלית וכללית. עם-זאת, יש להביא בחשבון לעניין העונש את גילם הצעיר של הנאשמים; הודאתם בחקירה ובכית-המשפט אשר חסכה זמן שיפוטי ניכר; החרטה שהביעו על מעשיהם; נסיבותיהם האישיות שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגורים; והעובדה שאין לנאשמים (פרט לנאשם 2) הרשעות קודמות בדין ומדובר בהסתככות פלילית ראשונה ויחידה של מי שניהלו אורח חיים תקין בדרך כלל. כן יובא בחשבון לעניין העונש חלקו של כל נאשם באירועים ובביצוע העבירות.

20. על-יסוד האמור לעיל, ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולא, אני דן את הנאשמים כדלהלן:

נאשם 1 – אחמד בצבוץ –

- א. לארבעים חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 8.5.12.
- ב. לשישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.

נאשם 2 – עלאא קימרי –

- א. לארבעים חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 28.5.12.
- ב. לשישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.
- ג. להפעלת המאסר על תנאי של שישה חודשים שהוטל על נאשם 2 בת"פ 915/09 בבית-משפט זה, באופן שחודשיים יצטברו למאסר המוטל, וארבעה חודשים – יחפפו לו. בסך הכל יאסר נאשם 2 לתקופה של ארבעים ושניים חודשים ממועד מעצרו.

נאשם 3 – מהנד קואסמה –

- א. לארבעים חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 28.5.12.
- ב. לשישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.

נאשם 4 – מחמד קואסמה –

- א. לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 7.6.12.
- ב. לחמישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.

נאשם 5 – מוחמד דויק –

- א. לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 5.6.12.
- ב. לחמישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

לשלוח עותקים מגזר-הדין לשירות המבחן.

י' נועם 54678313/-

ניתן היום, כ"ב באדר תשע"ג, 4 במארס 2013, בנוכחות כ"כ המאשימה, הסנגורים,

הנאשמים ומתורגמן בית המשפט לשפה הערבית.

יורם נועם, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

נספח 2

ת"פ (מח'י-ים) 11-07-24652 מדינת

ישראל נ' פלוני (טרם פורסם),

(9.5.2013)

2 / 2017

ת"פ 24652-07-11

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

הנאשימה

נגד

הנאשמים

- 1. [Redacted] ע"י [Redacted]
- 2. [Redacted] ע"י [Redacted]
- 3. [Redacted] ע"י [Redacted]
- 4. [Redacted]
- 5. [Redacted] נאשמים 14 - 5 ע"י [Redacted]
- 6. [Redacted] א. ע"י ב"כ [Redacted]
- 7. [Redacted] ע"י עו"ד [Redacted]

גזר דין

בעניינם של נאשמים 2-3

1. נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירת הצתה, עבירת ייצור נשק, נשיאת נשק, חבלה חמורה בכוונה מחמירה והשתתפות בהתפרעות. כמו כן, הורשעו השניים בעבירה של הפרת הוראה חוקית. האירועים כגינם הורשעו הנאשמים, כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין, נגעו באירוע מיום 25.6.11 במהלכם ניצבו הנאשמים על גג בניין הניצב מול בית יהונתן המאוכלס בתושבים יהודים והנמצא בשכונת סילוואן בירושלים, משם התלו ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט רפי כרמל

ת"פ 24652-07-11

יהונתן במשך דקות ארוכות. הנאשם 2 ירה אף זיקוקים לכיוון הבית. בקבוקי התבערה והזיקוקים פגעו במבנה וגרמו לו לנזק רב וכאותה עת שהו בבית משפחות רבות, לרבות ילדים קטנים. הנאשמים ביצעו את המיוחס להם תוך שהפרו תנאי שחרורם ממעצר כגין אירוע אחר.

2. נאשם 2 הנו כבן 22 ובעברו הרשעה דומה משנת 2010. הנאשם 3 אף הוא כבן 22 ובעברו שתי הרשעות מהשנים 2012 ו-2008 בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

3. שירות המבחן המציא תסקירים בנוגע לנאשמים. באשר לנאשם 2, מפרט התסקיר המסגרת המשפחתית בה גדל הנאשם, אשר סיים 7 שנות לימוד ונשר מהלימודים על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. קיימת לו פגיעה קשה בעין ימין. הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו לפני שירות המבחן וטען כי לא נכח באירוע. שירות המבחן המליץ, נוכח אופי וחומרת העבירות ואי קבלת אחריות, על ענישה מוחשית ומציבת גבולות במסגרת מאסר. באשר לנאשם 3, פירט שירות המבחן אף לגביו את הרקע המשפחתי בו גדל, את העובדה כי נאשם זה סיים 12 שנות לימוד ולאחר מכן השתללב בעבודות עפר. גם נאשם זה לא קיבל אחריות על מעשיו לפני שירות המבחן ואף בעניינו שירות המבחן נמנע מהמלצה. שירות המבחן ציין כי נאשם זה הפנים אורח חיים ונורמות עברייניות שבאו לידי ביטוי גם בטיב הקשר שנוצר עם שירות המבחן.

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיהם של הנאשמים, מעשים שכוונו לעבר בית יהונתן שעה ששהו בבית משפחות וילדים. נטען כי מדובר בהתקפה שלוחת רסן שכללה יידוי בקבוקי תבערה. אשר גרמו להצתת אש במקומות שונים בבית וכתוצאה מכך נגרמו נזקים. האימה אשר אחזה בדיירי הבית, באה לידי ביטוי בעדותם של מקצת הדיירים אשר העידו במהלך שמיעת הראיות. הודגש כי מעשיהם של הנאשמים הוצגו תוך הפרת מעצר בית בגדר תיק אחר, אשר גם בגינו הורשעו בהמשך. מעשיהם כוונו כנגד פגיעה בחיי אדם. מדיניות הענישה כגין אירועים כאלה הוחמרה לאחרונה, כללה מאסרים ארוכים, ובאה הפנייה לפסקי דין בהקשר זה. נטען כי יש לזקוף לחובתם של הנאשמים את העובדה שהיו חלק מחבורה, וכי מדובר במעשים שנעשו ממניע לאומני, ובגין

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט רפי כרמל

ת"פ 24652-07-11

כך קיימת חובה להרתיע אחרים. עוד הודגש עברם הפלילי הרלוונטי של הנאשמים, אשר נמנעו מלקבל אחריות למעשיהם. ב"כ המאשימה ציין כי עונשם של שני המפלילים אשר לקחו חלק באירועים, נקבע על 15 ו-20 חודשי מאסר, אולם נטען כי עניינם שונה שכן מדובר בקטינים שהודו וחסכו זמן שיפוטי יקר. עוד נטען כי יש לנכות מתקופת מעצרם של הנאשמים (העצורים מיום 14.07.11) תקופה של 4 חודשים בגין ריצוי עונשם, עקב עונש מאסר שנגזר עליהם בתיק אחר. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה הראוי נע במקרה זה בין שלוש עד שבע שנות מאסר ויש לגזור עונשם של הנאשמים כרף העליון.

5. ב"כ נאשם 2 הפנה לפסיקה בעניינים אחרים, דומים לשיטתו בחומרם, שם הוטלו על המעורבים עונשים קלים בהרבה מאלה להם טענה המאשימה, ואף באה הפנייה לפסקי דין בהם הסכימה המאשימה לעונשי מאסר לא ארוכים יחסית. נטען כי לא הוכחה מידת הנזק שנגרמה לבניין. עוד נטען כי הנאשם נתון כמעצר תקופה ארוכה, עובדה שיש לזקוף לזכותו עקב תנאי המעצר הקשים. יש להביא בחשבון את שיקולי השיקום הנוגעים לנאשם זה ונטען כי אין לצבור את העונש שהוטל על הנאשם לעונש אותו ריצה בגין תיק אחר, תוך שהודגש כי יש ללמוד מהעונש שנגזר על שותפיו אף אם הם קטינים שהודו, שכן עתירת המאשימה אינה פרופורציונית. לסיכומו של דבר, עתר סנגורו של נאשם 2 לכך שניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם העצור מאז 3.7.11.

6. סנגורו של נאשם 3 הצטרף לטיעוני נאשם 2 והוסיף כי המפלילים והשותפים האחרים היו הוגי הרעיון, הם רכשו את בקבוקי התבערה והכינו אותם והנאשמים אך נגררו לביצוע, זאת כאשר כל התשתית כבר הוכנה. על כן על העונש האמור להיגזר על הנאשמים להיות נמוך מהעונש שנגזר על המפלילים, אף שמדובר בקטינים שהודו. לטענת סנגורו של נאשם 3 מתחם הענישה אמור לנוע בין 12 ועד 30 חודשים (כאה הפנייה לפסיקה) ונוכח כל אלה, גילו הצעיר של הנאשם, והאפשרות לשקמו, התבקש להסתפק בעניינו גם בתקופת מעצרו, שהנה חופפת לתקופת מעצרו של נאשם 2.

7. מעשיהם של הנאשמים בוצעו בחשכת ליל, במסגרת קבוצה מאורגנת היטב, אשר שמה לה מטרה להטיל אימה ופחד על תושבים יהודים המתגוררים

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפי כרמל

ת"פ 24652-07-11

בלב שכונה סילוואן. מעשי הנאשמים כללו הטלת בקבוקי תבערה רבים לכיוון הבית. בקבוקי התבערה או חלקם התלקחו עת פגעו בבית וגרמו לנזקים ולהטלת אימה רבה על תושביו. הנאשמים שמו להם למטרה לפגוע ככל יכולתם בבית ובתושביו ובמידה מסוימת מטרתם "עלתה יפה". העובדה שמעורבים אחרים רכשו או הכינו את בקבוקי התבערה אינה מקלה מחומרת מעשי הנאשמים, אשר לקחו חלק פעיל במעגל הביצוע, כאשר פעולותיהם לא היו חד פעמיות וקצרות אלא כללו חלק מפעילות ממושכת יחסית ומאורגנת. עניינם של המפלילים שונה, שכן, כאמור, מדובר בקטינים שהודו וחסכו זמן שיפוטי ניכר.

מעשי הנאשמים נועדו לפגוע בערך המוגן של שלום הציבור וביטחונו. לאור הענישה הקבועה בחוק בגין מעשיהם של הנאשמים ולאחר עיון בקשת רחבה של פסיקה במקרים דומים, מתחם העונש הראוי בגין כלל האירועים הנו בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 7 שנות מאסר בפועל. בעניינם של הנאשמים אין נסיבות מיוחדות המחייבות סטייה כזו או אחרת ממתחם הענישה. לאחר שקלול האמור לעיל, וגם נוכח עברם של הנאשמים, אני גוזר על הנאשמים כדלהלן:

א. אני גוזר על כל אחד מהנאשמים מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים. תקופת מאסרם החל מיום מעצמם (3.7.11).

ב. שנים עשר חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשמים לא יעברו עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ח באייר, תשע"ג, 9 במאי 2013, בנוכחות ב"כ המאשימה, באי כוח הנאשמים והנאשמים 2 ו- 3 בעצמם.

רפי כרמל, שופט

נספח 3

כתבי האישום, שהופצו על ידי

דוברות משרד המשפטים לפני

כחודשיים

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

רח' עוזי חסון 4 ירושלים, מיקוד 94152

טלפון: 02-6208178 פקס: 02-6462573

- נ ג ד -

הנאשם:

חאלד בן מאגד שווייקי

ת.ז.

יליד 1979

סילוואן

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן (פ"א 85109/2013 מת"מ ירושלים):

אישום ראשון:

1. עובר ליום 2.5.10, אך במועד שאינו ידוע במדוייק למאשימה, קשר הנאשם קשר עם מספר צעירים נוספים ובהם עדלי מראגיה (להלן: עדלי), עבד אל רחים עבאסי, מוחמד קאק, וכרים אבו תאיה (כולם יקראו להלן: הקושרים), שעניינו הצבת מארב לגייפ סיור ובו מאבטחים (להלן: הרכב). הקושרים תכננו לשפוך שמן על נתיב הנסיעה של הרכב במטרה שכאשר יגיע למקום הרכב הוא יחליק ויאבד שליטה וכך יוכלו לנצל את מצוקתו וליידות לעברו בקבוקי תבערה ואבנים. לשם קידומו של הקשר הצטיידו הנאשם והקושרים בשמן, והכינו 3 בקבוקי תבערה. אותו היום, סמוך לשעה 21.00, הגיעו הנאשם והקושרים למקום המכונה "מעלה המתנחלים" בכפר סילוואן כשהם מצויידים בשמן, באבנים ובבקבוקי תבערה שהוכנו כאמור. הקושרים שפכו את השמן שהביאו עימם על הכביש והמתינו במארב לבואו של רכב המאבטחים

2. סמוך לשעה 21.30 הגיע למקום רכב מסוג טרנזיט מ.ר. 54-715-35 (להלן: רכב האבטחה) בו נהג רועי מנצור ובתוכו מספר מאבטחים. משהגיע הרכב לקטע הכביש עליו שפכו הקושרים שמן, הוא החליק ולא הצליח לבלום.
3. הנאשם והקושרים שארבו במקום החלו ליידות בו אבנים ובקבוקי תבערה במשך דקות ארוכות. הנאשם ניסה להבעיר את אחד מבקבוקי התבערה אך לא הצליח, ועל כן בסופו של דבר השליך את בקבוק התבערה כשהוא כבוי, על רכב האבטחה ממרחק כ-30 מטר, כל זאת בכוונה לגרום חבלות חמורות למאבטחים ברכב האבטחה.
4. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם נזק לרכב האבטחה. המאבטחים נאלצו לצאת ממנו ולירות באוויר על מנת שהנאשם והקושרים יחדלו ממעשיהם.
5. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; טיפל בנתיב תחבורה בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או בבטיחותו של נוסע או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים. ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.
3. **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק.
4. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.
5. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

אישום שני:

1. במשך השבועיים שלפני יום 22.2.13, פגש הנאשם מספר פעמים את מוחמד עודה (להלן: עודה), אשר לשניים היכרות מוקדמת. במהלך פגישות אלה נהג עודה להגיד לנאשם כי הוא מצפה ש"תהיה פעילות בכפר". הנאשם הבין מדבריו של עודה כי כוונתו של עודה היא כי יש לבצע פיגועים כנגד הצבא והיהודים. באחת

ההזדמנויות פגש עודה את הנאשם ביחד עם מספר צעירים נוספים ואמר להם כי "צריך שהכפר ינוע". הצעירים הבינו דברים אלה כקריאה לבצע פיגוע נגד כוחות הבטחון או המתיישבים היהודים בסילוואן.

2. מספר ימים עובר ליום 22.2.13 קשרו הנאשם, עדלי מראגיה (להלן: עדלי) ומוחמד עבאסי (להלן: עבאסי) קשר במטרה לבצע פיגוע נגד כוחות הבטחון.

3. במסגרת הקשר השלושה תכננו, כי הנאשם ייצר מטען חבלה מחומר הנפץ המצוי בזיקוקים, על מנת להשליך את המטען לעבר רכב הסיוור של הצבא או המאבטחים (להלן: הרכב) בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב.

4. הנאשם פנה לעודה ואמר לו כי הוא זקוק לזיקוקים. עודה הבין כי הנאשם זקוק לזיקוקים לשם הרכבת מטען חבלה והשניים קשרו קשר שעודה יספק לנאשם זיקוקים לצורך הכנת מטען חבלה.

5. ביום 20.2.13, רכש הנאשם צינור, מגופות נחושת וזיקוקים ממקור אחר, שאינו עודה. ביום חמישי, בשעות הלילה, הרכיב הנאשם את החלקים שרכש לכדי מטען חבלה. הנאשם סגר את הצינור במגופה מצד אחד, רוקן לתוך הצינור את תומר הנפץ מהזיקוקים, וסגר את הצינור מצדו השני במגופה נוספת, אותה חורר לצורך החדרת פתיל (להלן: המטען). הנאשם החביא את המטען מאחורי ביתו.

6. באותו היום, בסביבות השעה 21.30, הגיעו עדלי ועבאסי ברכבו של עדלי לביתו של הנאשם במטרה לבצע פיגוע. הנאשם לקח את המטען ונכנס לרכב. השלושה נסעו לביתו של עבאסי וחיכו עד שיעבור בסמוך רכב. בסביבות השעה 23.00 עבר בסמוך רכב, אותו זיהו כרכב שעורך "פטרול" וצפוי לשוב על עקבותיו בתוך מספר דקות. השלושה החלו לנסוע לכיוון "עליית עודה", מתוך ציפייה שכאשר הרכב ישוב על עקבותיו, יוכלו ליידות לעברו את מטען החבלה.

7. בשלב זה עבאסי ירד מן הרכב וניגש לתצפת על המתרחש מחלון ביתו, המרוחק כ-300 מטר ממקום הפיגוע המתוכנן, על מנת להתריע מפני תנועות חשודות לפני ואחרי הפיגוע, ועדלי והנאשם נסעו ברכב. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לווה ירד הנאשם מן הרכב ובידו המטען. הנאשם סיכם עם עדלי שימתין לו במקום בכדי למלטו לאחר הנחת המטען. כעבור כ-10 דקות הבחין הנאשם כי הרכב מתקרב לעברו. הנאשם הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. בשל תקלה, המטען לא נדלק ופגע בשפת הרחוב.

8. הנאשם נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם עדלי ועלה לרכבו. מאחר שלא נשמע קול פיצוץ, הנאשם ועדלי חזרו למקום בו יידה הנאשם את המטען, עצרו ולקחו את המטען בחזרה עמם. הנאשם ועדלי נסעו לכיוון ביתו של עבאסי, וסיפרו לו כי המטען לא התפוצץ בשל תקלה.

9. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.
- ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:
6. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
7. **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.
8. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.
9. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

אישום שלישי:

10. למחרת המתואר באישום השני, ב-23.2.13, קשרו הנאשם, עדלי ועבאסי קשר במסגרתו סיכמו פעם נוספת לבצע פיגוע נגד כוחות הצבא או נגד המאבטחים, באמצעות המטען.
11. השלושה החליטו לתקן את המטען, כך שיתפוצץ ויוכלו להוציא את הפיגוע המתוכנן לפועל.
12. השלושה נפגשו בסביבות השעה 21.00 ותכננו לבצע את הפיגוע באותו האופן בו ניסו יום קודם, כמתואר לעיל באישום השני.
13. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לזזה ירד הנאשם מן הרכב ובידו המטען. כעבור מספר דקות הבחין הנאשם כי הרכב מתקרב לעברו. הנאשם הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. המטען פגע במדרכה, כ-100 מטר מן המקום בו עבר הרכב, והתפוצץ. הנאשם נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם עדלי, בסמוך למסגד בשכונה עודה, ועלה לרכבו. השניים נמלטו מן המקום.
14. כתוצאה מהמעשים נפער חור במדרכה לעברה נזרק המטען, וכן נגרם נזק לרכב שתנה בסמוך ובכלל זה נפגעו מכסה המנוע, צידי הרכב ושמשותיו.
15. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר

נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו,
במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

10. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

11. **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

12. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.

13. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

י

יעל בלונדהיים, עו"ד

סגנית לפרקליטת מחוז ירושלים - פלילי

21 מרץ 2013

ירושלים

בבית המשפט המחוזי בירושלים

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

רח' עוזי חסון 4 ירושלים, מיקוד 94152

טלפון: 02-6208178 פקס: 02-6462573

- נ ג ד -

הנאשם:

מוחמד בן אמין עבאסי

ת.ז.

יליד 1980

סילוואן

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן (פ"א 85109/2013 מת"מ ירושלים):

אישום ראשון:

1. מספר ימים עובר ליום 22.2.13 קשרו הנאשם, עדלי מראג'יה (להלן: עדלי) וחאלד שוויקי (להלן: שוויקי) קשר במטרה לבצע פיגוע נגד כנגד כוחות הבטחון.
2. במסגרת הקשר השלושה תכננו, כי שוויקי ייצר מטען חבלה מתומר הנפץ המצוי בזיקוקים, על מנת להשליך את המטען לעבר רכב הסיור של הצבא או המאבטחים (להלן: הרכב) בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב.
3. ביום 20.2.13, רכש שוויקי צינור, מגופות נחשת וזיקוקים. ביום חמישי, בשעות הלילה, הרכיב שוויקי את החלקים שרכש לכדי מטען חבלה. שוויקי סגר את הצינור במגופה מצד אחד, רוקן לתוך הצינור את חומר הנפץ מהזיקוקים, וסגר

את הצינור מצדו השני במגופה נוספת, אותה חורר לצורך החדרת פתיל (להלן: המטען).

4. באותו היום, בסביבות השעה 21.30, הגיעו הנאשם ועדלי ברכבו של עדלי לביתו של שוויקי במטרה לבצע פיגוע. שוויקי לקח את המטען ונכנס לרכב. השלושה נסעו לביתו של הנאשם וחיכו עד שיעבור בסמוך רכב. בסביבות השעה 23.00 עבר בסמוך רכב, אותו זיהו כרכב שעורך "פטרול" וצפוי לשוב על עקבותיו בתוך מספר דקות. השלושה החלו לנסוע לכיוון "עליית עודה", מתוך ציפייה שכאשר הרכב ישוב על עקבותיו, יוכלו ליידות לעברו את מטען החבלה.

5. בשלב זה הנאשם ירד מן הרכב וניגש לתצפת על המתרחש מחלון ביתו, המרוחק כ-300 מטר ממקום הפיגוע המתוכנן, על מנת להתריע מפני תנועות חשודות לפני ואחרי הפיגוע, ועדלי ושוויקי נסעו ברכב. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לווה ירד שוויקי מן הרכב ובידו המטען. שוויקי סיכם עם עדלי שימתין לו במקום בכדי למלטו לאחר הנחת המטען. כעבור כ-10 דקות הבחין שוויקי כי הרכב מתקרב לעברו. שוויקי הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. בשל תקלה, המטען לא נדלק ופגע בשפת הרחוב.

6. שוויקי נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם עדלי ועלה לרכבו. מאחר שלא נשמע קול פיצוץ, שוויקי ועדלי חזרו למקום בו יידה שוויקי את המטען, עצרו ולקחו את המטען בחזרה עמם. שוויקי ועדלי נסעו לכיוון ביתו של הנאשם, וסיפרו לו כי המטען לא התפוצץ בשל תקלה.

7. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדן לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

3. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

4. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

אישום שני:

8. למחרת המתואר באישום הראשון, ב-23.2.13, קשרו הנאשם, עדלי ושוויקי קשר במסגרתו סיכמו פעם נוספת לבצע פיגוע נגד כוחות הצבא או נגד המאבטחים, באמצעות המטען.
9. השלושה החליטו לתקן את המטען, כך שיתפוצץ ויוכלו להוציא את הפיגוע המתוכנן לפועל.
10. השלושה נפגשו בסביבות השעה 21.00 בסמוך לביתו של הנאשם ותכננו לבצע את הפיגוע באותו האופן בו ניסו יום קודם, כמתואר לעיל באישום הראשון.
11. בהתאם לסיכום המוקדם, הנאשם ניגש לתצפת על המתרחש מחלון ביתו, המרוחק כ-300 מטר ממקום הפיגוע המתוכנן, על מנת להתריע מפני תנועות חשודות לפני ואחרי הפיגוע. עדלי ושוויקי המשיכו בנסיעתם לכיוון "עליית עודה", מתוך ציפייה שבמקום יעבור הרכב, או אז יוכלו ליידות לעברו את מטען החבלה.
12. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לזזה ירד שוויקי מן הרכב ובידו המטען. כעבור מספר דקות הבחין שוויקי כי הרכב מתקרב לעברו. שוויקי הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. המטען פגע במדרכה, כ-100 מטר מן המקום בו עבר הרכב, והתפוצץ. שוויקי נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם עדלי, בסמוך למסגד בשכונת עודה, ועלה לרכבו. השניים נמלטו מן המקום. בכל אותה העת, הנאשם תצפת על המתרחש מחלון ביתו וראה את הפיצוץ.
13. כתוצאה מהמעשים נפער חור במדרכה לעברה נזרק המטען, וכן נגרם נזק לרכב שחנה בסמוך ובכלל זה נפגעו מכסה המנוע, צידי הרכב ושמשותיו.
14. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

5. קשירת קשר - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

6. חבלה בכוונה מחמירה – עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

7. ייצור נשק – עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

8. הצתה- עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

לע.

יעל בלונדהיים, עו"ד

סגנית לפרקליטת מחוז ירושלים - פלילי

21 מרץ 2013

ירושלים

בבית המשפט המחוזי בירושלים

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

רח' עוזי חסון 4 ירושלים, מיקוד 94152

טלפון: 02-6208178 פקס: 02-6462573

- נ ג ד -

הנאשם:

עדלי עוף בן מחמד מראגה

ת.ז.

יליד 1981

סילוואן

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן (פ"א 85109/2013 מת"מ ירושלים):

אישום ראשון:

1. עובר ליום 2.5.10, אך במועד שאינו ידוע במדוייק למאשימה, קשר הנאשם קשר עם מספר צעירים נוספים ובהם חאלד שוויקי (להלן: שוויקי) עבד אל רחים עבאסי, מוחמד קאק, וכרים אבו תאיה (כולם יקראו להלן: הקושרים), שעניינו הצבת מארב לגייפ סיור ובו מאבטחים (להלן: הרכב). הקושרים תכננו לשפוך שמן על נתיב הנסיעה של הרכב במטרה שכאשר יגיע למקום הרכב הוא יחליק ויאבד שליטה וכך יוכלו לנצל את מצוקתו וליידות לעברו בקבוקי תבערה ואבנים. לשם קידומו של הקשר הצטיידו הנאשם והקושרים בשמן, והכינו 3 בקבוקי תבערה. אותו היום, סמוך לשעה 21.00, הגיעו הנאשם והקושרים למקום המכונה "מעלה המתנחלים" בכפר סילוואן כשהם מצויידים בשמן, באבנים ובבקבוקי תבערה שהוכנו כאמור. הקושרים שפכו את השמן שהביאו עימם על הכביש והמתינו במארב לבואו של רכב המאבטחים.

2. סמוך לשעה 21.30 הגיע למקום רכב מסוג טרנזיט מ.ר. 54-715-35 (להלן: רכב האבטחה) בו נהג רועי מנצור ובתוכו מספר מאבטחים. משהגיע הרכב לקטע הכביש עליו שפכו הקושרים שמן, הוא החליק ולא הצליח לבלום.

3. הנאשם והקושרים שארבו במקום החלו ליידות בו אבנים ובקבוקי תבערה במשך דקות ארוכות. הנאשם ניסה להבעיר את אחד מבקבוקי התבערה אך לא הצליח, ועל כן בסופו של דבר השליך את בקבוק התבערה כשהוא כבוי, על רכב האבטחה ממרחק כ-30 מטר, כל זאת בכוונה לגרום חבלות חמורות למאבטחים ברכב האבטחה.

4. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם נזק לרכב האבטחה. המאבטחים נאלצו לצאת ממנו ולירות באוויר על מנת שהנאשם והקושרים יחדלו ממעשיהם.

5. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; טיפל בנתיב תחבורה בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או בבטיחותו של נוסע או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים. ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

3. **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק.

4. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.

5. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

אישום שני:

1. מספר ימים עובר ליום 22.2.13 קשרו הנאשם, שוויקי ומותמד עבאסי (להלן: עבאסי) קשר במטרה לבצע פיגוע נגד כנגד כוחות הבטחון.

2. במסגרת הקשר השלושה תכננו, כי שוויקי ייצר מטען חבלה מחומר הנפץ המצוי בזיקוקים, על מנת להשליך את המטען לעבר רכב הסיור של הצבא או המאבטחים (להלן: הרכב) בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב.

3. ביום 20.2.13, רכש שוויקי צינור, מגופות נחושת וזיקוקים. ביום חמישי, בשעות הלילה, הרכיב שוויקי את החלקים שרכש לכדי מטען חבלה. שוויקי סגר את הצינור במגופה מצד אחד, רוקן לתוך הצינור את חומר הנפץ מהזיקוקים, וסגר את הצינור מצדו השני במגופה נוספת, אותה חורר לצורך החדרת פתיל (להלן: המטען).

4. באותו היום, בסביבות השעה 21.30, הגיעו הנאשם ועבאסי ברכבו של הנאשם לביתו של שוויקי במטרה לבצע פיגוע. שוויקי לקח את המטען ונכנס לרכב. השלושה נסעו לביתו של עבאסי וחיכו עד שיעבור בסמוך רכב. בסביבות השעה 23.00 עבר בסמוך רכב, אותו זיהו כרכב שעורך "פטרול" וצפוי לשוב על עקבותיו בתוך מספר דקות. השלושה החלו לנסוע לכיוון "עליית עודה", מתוך ציפייה שכאשר הרכב ישוב על עקבותיו, יוכלו ליידות לעברו את מטען החבלה.

5. בשלב זה עבאסי ירד מן הרכב וניגש לתצפת על המתרחש מחלון ביתו, המרוחק כ-300 מטר ממקום הפיגוע המתוכנן, על מנת להתריע מפני תנועות חשודות לפני ואחרי הפיגוע, ושוויקי והנאשם נסעו ברכב. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לווה ירד שוויקי מן הרכב ובידו המטען. שוויקי סיכם עם הנאשם שימתין לו במקום בכדי למלטו לאחר הנחת המטען. כעבור כ-10 דקות הבחין שוויקי כי הרכב מתקרב לעברו. שוויקי הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. בשל תקלה, המטען לא נדלק ופגע בשפת הרחוב.

6. שוויקי נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם הנאשם ועלה לרכבו. מאחר שלא נשמע קול פיצוץ, הנאשם ושוויקי חזרו למקום בו יידה שוויקי את המטען, עצרו ולקחו את המטען בחזרה עמם. הנאשם ושוויקי נסעו לכיוון ביתו של עבאסי, וסיפרו לו כי המטען לא התפוצץ בשל תקלה.

7. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

6. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

7. **חבלה בכוונה מחמירה** – עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

8. **ייצור נשק** – עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

9. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

אישום שלישי:

8. למחרת המתואר באישום השני, ב-23.2.13, קשרו הנאשם, שוויקי ועבאסי קשר במסגרתו סיכמו פעם נוספת לבצע פיגוע נגד כוחות הצבא או נגד המאבטחים, באמצעות המטען.

9. השלושה החליטו לתקן את המטען, כך שיתפוצץ ויוכלו להוציא את הפיגוע המתוכנן לפועל.

10. השלושה נפגשו בסביבות השעה 21.00 ותכננו לבצע את הפיגוע באותו האופן בו ניסו יום קודם, כמתואר לעיל באישום השני.

11. כאשר הגיעו לרחוב עין אל לוחה ירד שוויקי מן הרכב ובידו המטען. כעבור מספר דקות הבחין שוויקי כי הרכב מתקרב לעברו. שוויקי הדליק את המטען ויידה אותו לעבר הרכב בכוונה לפגוע בנוסעי הרכב. המטען פגע במדרכה, כ-100 מטר מן המקום בו עבר הרכב, והתפוצץ. שוויקי נמלט לנקודת המפגש שנקבעה מראש עם הנאשם, בסמוך למסגד בשכונה עודה, ועלה לרכבו. השניים נמלטו מן המקום.

12. כתוצאה מהמעשים נפער חור במדרכה לעברה נזרק המטען, וכן נגרם נזק לרכב שחנה בסמוך ובכלל זה נפגעו מכסה המנוע, צידי הרכב ושמשותיו.

13. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים לביצוע פשע; ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה; ייצר נשק בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור; שילח אש במזיד בדבר לא לו, במטרה לפגוע בבני אדם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

10. **קשירת קשר** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

11. **חבלה בכוונה מחמירה** – עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

12. **ייצור נשק** – עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

13. **הצתה** - עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק.

לע

יעל בלונדהיים, עו"ד

סגנית לפרקליטת מחוז ירושלים - פלילי

21 מרץ 2013

ירושלים